

opusdei.org

Intervju med postulatorn för Ernesto Cofiños process

Intervju med Santiago Callejo (präst), postulator för Ernesto Cofiños process, i samband med godkännandet av dekretet om hans heroiska dygder.

2023-12-14

1. Du har undersökt Ernesto Cofiños liv väl. Kort sagt, hur var han?

Många minns honom som en exemplarisk make och far, och för hans insatser för barn, ungdomar och de mest missgynnade människorna i Guatemala. Hans önskan som läkare var att bota människor. Han ville också att de, när de blev behandlade, skulle se Jesus som tjänade dem.

När man ser på hans liv kan man säga att han till det yttersta följde kallelse att bli helgon. Kallelse som Herren riktar till alla. Ernesto är känd för sina många mänskliga egenskaper: sitt goda humör, sin ståndaktighet, sin elegans, sin vänlighet. Samtidigt hade han sina brister, precis som alla andra. Till exempel fick han den vänliga och välkomnande karaktär som vi känner igen i slutet av hans liv, efter att ha haft ett ganska energiskt och krävande temperament när han var yngre. När man ser på hans liv är det slående hur han lät den gudomliga

nåden verka, hur han svarade på kallelsen från Guds kärlek,

2. Vad betyder det när kyrkan förklarar honom "vördnadsvärd"?

Kort sagt betyder det att kyrkan har undersökt både hans liv och den uppfattning han har lämnat bland Guds folk, och har kommit fram till att Ernesto var en kristen som kan föreslås som ett exempel för resten av de troende. Jag tror att han för kyrkan i Guatemala kommer att vara en mycket nära inspiration.

Erkännandet av hans "vördnadsvärdhet" uttrycker att Ernesto har svarat på Guds gåvor genom att heroiskt leva de kristna dygderna, särskilt kärlekens dygd. Detta erkännande är ett viktigt steg mot hans eventuella saligförklaring och kanonisering.

3. På vilka sätt kan Ernestos liv inspirera kristna idag?

Han är en mycket aktuell person, och inte bara för att han levde till slutet av 1900-talet och hans död ligger relativt nära i tiden. Jag tror att många av oss kan känna igen oss i honom: han var bland annat en far, en farfar, en vän, en student, en läkare, en lärare. Han var tvungen att leva under svåra omständigheter, som att hans fru dog vid en relativt ung ålder, när hans sista barn bara var sju år gammalt. Han var också tvungen att hantera många svåra sociala och yrkesmässiga situationer.

Hans gestalt kan vara inspirerande, eftersom han levde det som påven Franciskus påminner om på så många sätt, och talar om hur den heliga personen "finner att livet har mening i att hjälpa andra i deras smärta, i att förstå andras ångest, i att trösta andra. En sådan person känner att den andre är kött av hans eller hennes kött, är inte rädd för att sträcka ut handen tills han eller hon

rör vid den andres sår, och känner medlidande tills han eller hon upplever att avstånden suddas ut. På detta sätt är det möjligt att acceptera Paulus uppmaning: "Gråt med dem som gråter" (Romarbrevet 12:15). Att veta hur man gråter med andra är helighet" (Gaudete et exsultate, nr 76). Ernesto gjorde gott bland ett stort antal människor, på många sätt. För de barn som han vårdade medicinskt, och även för de ofödda, med sitt enträgna främjande av mänskligt liv. För dem som gynnades av de sociala arbeten han främjade. För dem som han hjälpte att finna Gud genom sitt exempel. Till sina vänner. Och naturligtvis, först och främst, för hans fru, barn och familj.

Nuförtiden konfronteras vi dagligen med många olika aktiviteter. Ibland är det en stor utmaning att hitta tiden eller sättet att förena familjeliv och yrkesliv, liksom att bry sig om andra osv. Ernesto levde, precis som

vi, i en ständig aktivitet, men han visste hur han skulle vara en kärleksfull make och en far som ägnade sig åt sina barn. Han ville bli en bra läkare, en framstående yrkesman, eftersom han visste att arbete var det bästa sättet att tjäna andra, att förändra den del av världen som Gud hade anförtrott åt honom. I detta är han som de flesta av oss: arbete och familj är de platser där vi måste bete oss som Jesus skulle ha gjort. Och Ernesto gjorde detta av hela sitt hjärta. Dessutom odlade han sitt eget kristna liv, stimulerade det andliga livet hos dem som kom till honom och skaffade sig en yrkesmässig anseende som gav honom många utmärkelser.

4. Läkare, gift, familjefar ... Hur fick han tid att sköta sitt kristna liv på ett heroiskt sätt?

Om han själv fick frågan skulle han kanske svara något i stil med: "Jo, jag försökte faktiskt sköta mitt kristna liv just genom att vara läkare, gift och familjefar". Man skulle kunna säga att han inte utövade sitt kristna liv "heroiskt" vid sidan av dessa aspekter, eftersom de var en integrerad del av hans identitet: Ernesto levde sitt kristna liv till fullo, just genom sina många sysselsättningar.

De som kände honom på nära håll är överens om att han aldrig hade en ledig minut, men samtidigt var han alltid tillgänglig för dem som behövde honom. Utan tvekan hjälpte hans anmärkningsvärda organisationsförmåga honom med detta. Den drivande kraften var dock hans umgänge med Jesus Kristus. Under var och en av hans dagar prioriterades deltagandet i den heliga mässan, läsandet av rosenkransen och hans tid för

personlig bön. Genom att sätta Gud i första rummet fick alla aspekter av hans liv en djupgående enhet och samstämmighet.

5. Får du berättelser från människor som har bitt om hans förbön, och kan du ge några exempel?

Postulationen får dagligen rapporter från en mängd olika platser, även om människor från hans hemland dominerar, liksom de som ber om hans förbön för att återfå sin hälsa, eftersom han var läkare.

Jag minns en enkel bönhörelse som nyligen kom till postulationen. Mamman till två små barn som upplevde några månader av virus och feber, inklusive sjukhusvistelse, brukade vända sig till dr Cofiños förbön. Vid detta tillfälle hade hennes fyraåriga dotter i flera dagar lidit av feber som inte gick att behandla. Mamman letade efter ett

bönekort till Ernesto och gav det till sin dotter och sa att "hennes vän från himlen skulle hjälpa dem". Hennes dotter frågade: "Mamma, varför har Jesus glasögon på den här bilden? Hon syftade på bilden av dr Cofiño. Mamman förklarade att det inte var Jesus, utan en vän till honom, och hon tänkte fundersamt att målet för kristna är just att vårt ansikte ska återspegla Jesu. Mamman såg att hennes dotter fortfarande pratade med läkaren och gick ut en stund. När hon kom tillbaka efter tio minuter tog läkaren temperaturen och såg att den hade sjunkit från 38,5 till 37,6, till 37,1, och så vidare. Mamman vet inte hur hon ska uttrycka sin tacksamhet och ber doktorn för mödrar, små barn och barnläkare.

Jag minns en annan historia: en man berättar hur hans 95-åriga mor drabbades av en tarmobstruktion i år, vilket orsakade en infektion i

buken. Prognosen var mycket dålig och den enda behandlingsmöjligheten var kirurgi, vilket läkarna föreslog undantagsvis, trots hennes ålder. Hon vägrade och bad bara om palliativ vård. De anhöriga började be. Den som skrev denna bönhörelse tänkte på Ernesto, eftersom han var en äldre man och läkare. Han inledde en novena och bad nio bönekort om dagen. Från den första dagen började hans mor bli bättre. Hennes tarmar började fungera spontant. En månad senare kunde hon återvända hem och lever nu ett normalt liv, med de begränsningar som kommer med åldern.

6. Finns det någon anekdot som, enligt din mening, väl speglar vem Ernesto var?

Jag minns en välkänd anekdot från läkarens liv. Vid ett tillfälle, när han var 88 år gammal, var han på väg

med en vän för att be om donationer till ett boende för universitetsstudenter. De rånades av två rånare med öppna ansikten, som riktade en revolver mot dem och tog med dem i sitt eget fordon för att råna dem någon annanstans. Läkaren förblev lugn. Hans vän berättade att endast en tår rann ur hans ögon när de tog av honom hans vigselring, som han inte hade tagit av sig sedan bröllopet. Läkaren bad tyst när förövarna körde bilen till en öde plats och situationen blev obehaglig. De beordrade honom att vara tyst, men han svarade "Jag ber alltid". Efter dessa ord bestämde de sig för att lämna dem i en ödemark och en av angriparna sträckte ut sin hand. Läkaren svarade: "Min vän, jag kommer inte att skaka hand med dig nu, eftersom du är på väg åt fel håll. Jag kommer att be för er båda, att ni skall finna Gud, och när ni förändrar era liv, kommer jag att bli mycket

glad över att skaka hand med dig och din vän.

För mig lyfter den här berättelsen fram många av Ernestos egenskaper. Från hans mod och övernaturliga synen, till hans intresse för att hjälpa alla, även de som kan anses vara hans fiender.

Lär känna Ernesto Cofiños liv på tre minuter

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/intervju-med-postulatore-for-ernesto-cofinos-process/> (2026-03-21)